

SIRASD MEG MOSOLYOM

Sirasd meg mosolyom
Ha hozzád szállna,
Könnyedtől ragyogjon
Két gyenge szárnya.

Könnyedtől ittasan
Szálljon el Délnek,
Haldokló hattyunak,
Emlékezésnek.

Graff Kálmán.

C S Ö N D

Egy tejfehér szerelmes éjjelen
Mi ketten egyedül: ő énvelem,
Csak néztük=néztük, milyen néma volt
A méla hold.

Kezem ott volt az ő kezében,
Ő nem beszélt s én nem beszéltem . . .
Csak hallgattuk: a lég, a víz, a hold
Mily néma volt!

Kürthy György.

K É S Ő Ő S Z.

Hol a virág s hol a hő szerelem . . .?
Szél dudorász a kopár tereken.
Őszi ködök gomolyognak az éjben . . .
Vége van! Érzem.

Csak temetők koszorúja virít még,
Nincsenek könnyeim, hogyha ma sírnék.
— »Nem szeret!« — ezt susogom, — de miért nem?! . . .
Vége van — érzem,

Kürthy György.